

Arrest

nr. 131 907 van 23 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de gemeente Zaventem, vertegenwoordigd door de burgemeester,
2. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 11 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Zaventem van 20 maart 2014 tot niet inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 maart 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 mei 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat M. KIWAKANA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 19 juni 2013 bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te Kinshasa een aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf (type C). Op datum van 28 juni 2013 werd verzoekers aanvraag goedgekeurd.

1.2. Verzoeker meldde zich op 20 november 2013 aan bij de gemeente Zaventem om een “*demande d’acter une cohabitation légale*” in te dienen.

1.3. De gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Zaventem nam op 20 maart 2014 een beslissing tot niet inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 12 bis, §§ 3,3bis of 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26, § 1, derde lid of artikel 26/1, § 1, derde lid1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam: L.(...)

Voorna(a)m(en): R.(...) L.(...)

Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te / verklaart te verblijven te: (...)

heeft zich op 20/12/2013 aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot verblijf in te dienen, in toepassing van de artikelen 10 en 12 bis, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10, §§ 1 tot 3 en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt, namelijk:

bewijs voldoende huisvesting, bewijs aansluiting ziektekostenverzekering, bewijzen van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

(...)”

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 6 maart 2014 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoeker werd hiervan eveneens op 20 maart 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“De heer die verklaart te heten

Naam: L.(...)

Voornaam: R.(...) L.(...)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving / uiterlijk op 20 april 2014.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, eerste lid, 2° de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet)

REDEN VAN DE BESLISSING:

ART 7, § 1, 2° : *Legaal verblijf verstreken.*
(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt vast dat het verzoekschrift louter kritiek bevat op de beslissing tot niet inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter) van 20 maart 2014 en dat geen middelen worden aangevoerd tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), die nochtans als tweede bestreden beslissing vermeld wordt in het verzoekschrift en waarvan een afschrift als bijlage werd gevoegd (Verzoekschrift, bijlage 2).

2.2. Bij gebrek aan middelen gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), is het beroep niet ontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing. Bijgevolg dient niet te worden ingegaan op de door de tweede verwerende partij in haar nota met opmerkingen opgeworpen excepties.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, overmacht en een schending van *“de zorgvuldigheids en onderzoeksverplichting, schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”* Verzoeker verwoordt zijn middel als volgt:

“Dat verzoeker op 20/12/2013 een aanvraag tot verblijf heeft ingediend bij de gemeentediensten van Zaventem.

Dat de stukkenbundel door verzoeker op de gemeente werd neergelegd maar dat niemand heeft aangehaald dat er een aantal stukken ontbraken.

Dat toen verzoeker zich op de gemeente aanmeldde met zijn stukkenbundel, deze in ontvangst werd genomen door de ambtenaar die hem verteld heeft dat hij zich op 20/03 terug moest aanmelden.

Dat toen verzoeker die dag kwam opdagen, hem de negatieve beslissing zonder meer ter kennis werd gegeven.

Dat de tegenpartij ten gevolde niet kan stellen dat zij het dossier zorgvuldig hebben behandeld;

Dar de er in casu duidelijk een schending van de zorgvuldigheidsplicht bestaat;

Overwegende dat de zorgvuldigheidsplicht vereist dat de overheid bij de feitenvinding zorgvuldig te werk gaat en dat zij ervoor zorgt dat haar alle mogelijke nuttige gegevens worden bezorgd opdat haar besluitvorming tot stand kan komen na een behoorlijke afweging van alle ter zake dienende gegevens” (RS n° 58.328, 23.02.96)

Dat dit in casu duidelijk niet het geval was.

Dat de bekritiseerde beslissing duidelijk behept is met afwezigheid van motivatie en ondermeer de zorgvuldigheids en onderzoeksverplichting, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur schendt.

Dat de motieven van de bestreden beslissing ongegrond of niet ter zake zijn.

Dat de motivatie van de bestreden beslissing bij gevolg niet aan de wettelijke vereisten beantwoordt.”

3.2. Het enig middel is niet ontvankelijk voor zover verzoeker daarin de schending aanvoert van overmacht en *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”*, aangezien hij in gebreke blijft uiteen te zetten welke beginselen van behoorlijk bestuur er dan wel geschonden zouden zijn en op welke wijze, alsook op welke manier er sprake zou zijn van overmacht. Onder *“middel”* dient immers conform vaste rechtspraak van de Raad van State te worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

3.3. Voor zover verzoeker de *“onderzoeksverplichting”* aanvoert, doelt hij hiermee op het tevens door hem opgeworpen zorgvuldigheidsbeginsel. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk

worden onderzocht, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.4. Hoewel verzoeker zich in zijn middel baseert op de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De formele motiveringsplicht heeft immers tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent, nu hij zelf deze motivering in zijn middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.5. Zowel bij het beoordelen van de motiveringsplicht als bij de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.6. De bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in artikel 26/1, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit). Dit artikel bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag echter niet alle vereiste documenten overlegt, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en betekent deze beslissing aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 15ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd.”

3.7. Blijkens het administratief dossier diende verzoeker op 28 november 2013 een *“demande d’acter une cohabitation légale”* in om op basis van de artikelen 10 e.v. van de vreemdelingenwet een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk te verkrijgen in functie van zijn partner die in België verblijft. De gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Zaventem nam echter op 20 maart 2014 een beslissing tot niet inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter) omdat niet alle vereiste documenten werden overgemaakt. In de bestreden beslissing werd als volgt gesteld: *“(…) Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10, §§ 1 tot 3 en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt, namelijk: bewijs voldoende huisvesting, bewijs aansluiting ziektekostenverzekering, bewijzen van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. (...)”*

3.8. Verzoeker stelt zich bij de gemeente Zaventem te hebben aangemeld om een aanvraag tot verblijf in te dienen en daarbij een aantal stukken te hebben overgemaakt. Omdat hij er bij het indienen van zijn aanvraag niet op zou zijn gewezen dat er een aantal elementen ontbraken, meent verzoeker dat er onzorgvuldig tewerk werd gegaan bij de behandeling van zijn dossier. De Raad wenst er echter op te wijzen dat het aan verzoeker toekomt om zijn aanvraag zorgvuldig op te stellen en zich ervan te vergewissen dat deze volledig is. Aangezien verzoeker zelf toegeeft dat zijn aanvraag onvolledig was, diende de gemachtigde van de burgemeester toepassing te maken van artikel 26/1, § 1, derde lid van het vreemdelingenbesluit en een beslissing te nemen tot niet-inoverwegingname van de aanvraag.

3.9. Er werd geen schending aangetoond van de artikelen 10 en 12 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Er werd geen schending van de zorgvuldigheidsplicht of van de materiële motiveringsplicht aangetoond.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN